

Özlem Zh Kamyon

– İ.ÇELİKLİ · 04 Eylül 2014

ağşamdan her şeyi tedarik etdim
başucuma ğodum
emme zabahı da zor etdim
su dökündüm, saçlarımı sabınnadım,
gözelcik daradım
emme;
tırış olayın derkene
ciletinen barna(ğı)mı do(ğ)radım
favilimi düzeldeyin derkene de
şaka(ğı)mı
yanaklarımı cızdım
çenemi çentikledim,
çenemin altındakınların haddi hesabı yok zati
bi tüy dokandıysa
elimini tersine
orayı bi da gazıdım

ciledi de(ğ)işdirdim emme;
ne fayda;
çenemin altındaki sakalları alasıya
epey bi yüzdürmüşüyün gene de
olacağı o kadar da
gan kesilmeyoru ku gardaş,
bacım seğitmiş dedeme
gandaşı buldu geldi
bi de yüzzük,
başımıza gelen bişi değildi
verdik aldık sürtdük
ne de olsa “Özlemden bi hatıra”
deye avıddım kendimi
suratımı höyle elimini tersiyenen sürtdüm
koku süründüm

saçlarımı bi taa, bita darayıp-keyindim
heş bi muk(u)at olmamış gibi

“guytu bi yere oturayın” dedim
çakdırmadan gözetlerin eyicene bi
anasının dıkgatını celbetdirtmeden[1]
son bi tefa görebilsem
ömrümü vercen
bi kimsenin uruhu duymaz deyon gafamca
bi de “duymayan-bilmeyen mi ğaldı” deyon
bobasından başga
o da biliyosa
ayıp ediyoz valla
ne de olsa köyümüzün adamı
de(ğil) mi ya!
evden usulcacık çıkdım
köşeyi de dönerine-dönmez pırrrr!

sığır sürmeden ğelenner
“-anan ısmarış ısmarladı”
“-bazar gamyonu ğetdi” deyollar
“-etişemessin len ne seğidiyon”
fark etdiğim mi var
duyduğumu
kelp olayın anlamayon

“-Akgulakların evin orda etişirsin”
ne bileyin kim biri
gasa mı yükletçeğmiş
hasda mı, varımış neyimiş
“-demek ağırlaş mı ğız”
“-kaş gündür aya(ğ)a gakmamış
haralda eyileşememiş”
“-cığara anam cığara”
hay cığarasını

ben aynı fıızınan son sürat
ülüzger ediyon etirafa
pat pat pat
tam da Solmazın köşeyi döndüm
bakdım gamyon ğediyo
benim seğitdi(ğ)i mi ğörenner

fıyığıımı duyannar
elbirlik fıyık-ıslık ba(ğ)ırışannar
gamyondakınnar file
derkene..
gamyonu durutdular
soluk-soluğa varıvıdım
şükür Alla(hı)ma etişdim
“şükür”ün-
“sağolun”ların arasında
har soluk, biri elimden dutdu çekdi (y)okara
kendimi atdım gamyona
ara-yere sığışdım yönü-geri de ossa
köye geri döndüm yönümü
gamyon yürüdü

emme ben uçuyo(ru)n
emme ne yalan söyleyen
herkeş beni bi güzel süzüyo
Allah var hinc
gaşımı ğaldırıp kimseye bakamadım
mahanam
aklımsıra anasına yakalanmayan
alayımda fuğan[2] olmasın
vay şu olmuş da, bu olmuş..
o şunu demiş de bu höyle oşmuş..
denmesin gaya(e)..

.....
onun saçlarını dalgalandıran yel
yüzümü okşayo ya
..... yetiyo bana
es dinine yana(yı)n
onu gören gözler bana da bakıyoya
aynı havayı soluyon ya
Allahdan başga ne isterin
şükür!...

“-len o(ğ)lum içcik erken gakıvısan ya”
“hindiki ge(n)şler tembel yöbossun”

“-madem getçeğdin anan neye ısmarış etdi”
“-habarı mı varıdı bakalım bunun netce(ği)nden,
bazara şara getce(ği)nden,
“-ağşamdan deden Memet
bazara getçek filen demediymi”
“-kendi biliyomuydu bakalım
zevdalı”
“-hinçiki gençler”
“-erkenden gakmaya kerasınıyollar”

her gafadan bi ses
zart-zort[3],
evir-zavır[4]
“sankı size ne el alemin işi-ğücü”
..
“kiyasımın sen müzevir [5]
hökela adam”

işin yoğusa
herkeşe cüvab yetir
dert annat
merem[6] deyi
hayır Özleme ğarşı ma(h)çıp oluyo insan
emme ne Özlem
ne anası “gıık” demeyollar

[1] celbetmek / cebretmek: karşıdakinin özellikle bakışlarını kendi üzerinde yoğunlaştırmaya zorlamak

[2] fuğan : yoğun ağlaşma (fıgan), dedi-kodu yoğunluğu, kampanya, propaganda, gündem, gündemi işgal..

[3] zart-zort :atıp tutmak, bilgiçlik taslamak, aklının estiğini konuşmak, böbürlenmek

[4] evir-zavır : ıvır-zıvır boş gereksiz laf kalabalığı

[5] müzevir: laf taşıyan, ara bozucu, çok konuşan

[6] merem / meram : asıl dert, amaç, gaye, hedef